

ga provokationer. Det finska sändebudet i London – Ossian Donner – var ett exempel på detta, här i ett tal från 1925:

Vi vill inte ha något att göra med Ryssland och ryssarna. Vi har ingenting gemensamt med dem. Vi förstår inte deras språk, vi vill inte heller förstå det. Som svar på frågan om vad ryssarna har gett oss svarar vi: Absolut ingenting!³¹

Mot slutet av 1920-talet begåvades emellertid Finland med en realpolitisk utrikesminister, liberalen Hjalmar Procopé, som år 1930 började arbeta för ett slut på det ”kalla kriget” mot Sovjetunionen. Hans plan var att Finland skulle närma sig Sverige och fjärma sig från det antisovjetiska Polen. I sina tal underströk Procopé att Finland måste ha goda relationer med sina grannländer, inklusive Sovjetunionen. Han ville främja det finska anseendet i Moskva, Stockholm och Berlin. Problemet var framväxten av den finska fascismens makt, som effektivt motarbetade möjligheterna för regeringen att föra önskad utrikespolitik. Lapporörelsens inflytande misstänkliggjorde Finland i Weimarrrepublikens Tyskland, Sverige och framför allt i Sovjetunionen. Som ett resultat fann sig Finland mer isolerat internationellt i mitten av 1930-talet än vad landet gjort 1929. Lapporörelsen avskydde Procopés utrikespolitiska strategi. Grundfundamentet i rörelsens utrikespolitiska program var att Sovjetunionen stod inför snar kollaps, vilket innebar en möjlighet för Finland att erövra betydande territorier och skapa ett Storfinland. Detta var ”en nationell plikt”, och bristande aktivitet i frågan innebar en ”brottslig försummelse mot fäderneslandet”.

Vidare innebar Lapporörelsens antisvenska retorik och aggressiva anti-marxism att den socialdemokratiska regimen i Stockholm fjärmade sig från Finland. I stället sökte Lappo egna diplomatiska kontakter med den auktoritärt konservativa diktaturen Polen, vars aggressiva antibolsjevism under marskalk Józef Piłsudski inspirerade de finska fascisterna. Polen hade 1919–1920 framgångsrikt bekrigat den ryska bolsjevikstaten, vilket slutat med en polsk gränsdragning rakt genom Vitryssland, Ukraina och Litauen.³² Lapporörelsen ville tillsammans med Polen skapa en antisovjetisk allians från Svarta havet till Arktis. Resultatet blev att utrikesminister Procopés strategi framstod som icke trovärdig, då Lappomännens inflytande